

да је потпуна ревизија устава забрањена или Уставом Боливије од 1945. (члан 171.) који каже да устав може само делимично да буде измењен. За разлику од потпуних забрана промене устава које су ретке, и изузетне много су чешће оне друге, делимичне. Тако неки уставни садрже забрану мењања појединих својих одредби и то пре свега оних које се односе на облик владавине или се њима регулишу њена значајна уставна питања. Таква решења садрже и неки монархистички, али и републикански уставни и она се односе на забрану промене било монархистичког или републиканског облика владавине. Тако су сви француски уставни после укидања монархије забрањивали промену републиканске форме владавине. То је случај и са Уставом Француске III Републике од 1875. али и са каснијим, Уставом IV Републике од 1946. и Уставом V Републике од 1958. који су такође предвиђали заштиту републиканског облика владавине. Такво решење о забрани промене републиканског облика владавине садржи и Устав Италије од 1948. који такође предвиђа да републикански облик владавине не може да буде предмет уставне ревизије. Пандан републиканским уставима, они други, монархистички, забрањују укидање монархистичке владавине. То чини Устав Грчке од 1968. када каже да одредбе устава којим се облик државе одређује као краљевска демократија не могу да буду измењене а тако поступају и неки други као Краљевине Камбоџе од 1956. што је у логици монархистичке владавине коју проглашавају и бране. Поред забране промене облика владавине уставни предвиђају и забрану промене других принципа и вредности које се односе, рецимо, на поштовање права и слобода, представничког односно парламентарног режима, федералног уређења и сл. Тако Устав СР Немачке од 1949. забрањује промене које би дирале у организацију федерације, принцип учешћа федералних јединица (земаља) у законодавству, квалификацију СР Немачке као федералне, демократске и социјалне државе и др. Поред потпуних или делимичних забрана промене устава, постоје и трајне и привремене забране промене устава. Прве, трајне, би важиле стално, а ове друге, привремене за одређено време. У трајне забране промене устава би спадале поменуте забране промене републиканског или монархистичког облика владавине или оне које дирају неке основне вредности држава. Привремене забране мењања устава би биле оне које забрањују приступање уставној ревизији у току одређеног времена после ступања на снагу устава. Такве привремене забране мењања уставних одредби садрже Устав Шпаније од 1978. Устав Грчке од 1927. и 1968. И француски уставни садрже овакве забране привременог карактера и то тако што Устав од 1791. у одељку VII члан 3 забрањује да следеће две легислатуре